

Sygn. akt II K. 370/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2022 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Leszek Osiński

Protokolant: starszy sekr. sąd. Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ---

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2022 roku, 6 czerwca 2022 roku, 23 sierpnia 2022 roku, 18 listopada 2022 roku, 14 grudnia 2022 roku

sprawy B. K.

syn Z. i A. z domu M.

urodz. (...) w m. N.

oskarżonego o to, że: w dniu 01 października 2021 roku w M., gm. C., pow.g. (...), woj. (...)- (...) kierował motorowerem marki R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości zmierzającym do stężenia 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz wbrew prawomocnemu bezterminowemu zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt IIK 12/21, obowiązującego od 28 kwietnia 2021 roku oraz wbrew prawomocnemu bezterminowemu zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii AM, A, T, A2, B, B+E, B1, C, C1, CI+E,D, D+E, D1, D1+E, A1 orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt IIK 90/19, obowiązującego od 09 sierpnia 2019 roku oraz wbrew prawomocnemu zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii AM, A, T, A2, B, B+E, B1, C, C1, C1+E, D, D+E, D1, D1+E, A1 orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt IIK 256/19 obowiązującego od 03 listopada 2018 roku do 03 listopada 2021 roku

tj. o przestępstwo z art. 178a §4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk

ORZEKA:

- I. uznaje oskarżonego B. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, iż stanowi on występki z art. 178a §4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- II. na mocy art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
- III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));
- IV. na mocy art. 93a §1 pkt 3 kk w zw. z art. 93b §1 kk w zw. z art. 93c pkt 5 kk i art. 93f §2 kk orzeka wobec oskarżonego środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień od alkoholu;
- V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. S. (1) kwotę (...), 48 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 370/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. K.	Czyn przypisany - Art. 178a § 4 kk - w dniu 1 października 2021 roku w M. kierował motorowerem marki R. w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości	

		zmierzającym do stężenia 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonemu wyrokami Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu w sprawach II K 12/21, II K 90/19 i II K 256/19.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Prowadzenie przez oskarżonego B. K. motoroweru w stanie nietrzeźwości w dniu 1 października 2021 roku	zeznania świadka B. S. (2)	k. 123v., k. 76v. k. 10v.	
zeznania świadka K. J.	k. 117v.-118 k. 77		
zeznania świadka S. R.	k. 77		
protokoły badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu	k. 3 k. 5		
protokół pobrania i wynik badania krwi	k. 35-36		
2. Uprzednia karalność oskarżonego, sytuacja życiowa oskarżonego, stan zdrowia psychicznego oskarżonego	karta karna	k. 28	
odpisy wyroków	k. 30-32		
dane osobopoznawcze	k. 33		

opinia sądowo- psychiatryczna	k. 89-91		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. K.	Czyn przypisany - Art. 178a § 4 kk - w dniu 1 października 2021 roku w M. kierował motorowerem marki R. w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości zmierzającym do stężenia 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonemu wyrokami Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu w sprawach II K 12/21, II K 90/19 i II K 256/19.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące sposobu przyjazdu do miejscowości M.	wyjaśnienia oskarżonego B. K.	k. 23 k. 57 k. 83	
OCena DOWOdów			

Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka B. S. (2)	Zeznania świadka B. S. (2) sąd uznał za wiarygodne. B. S. (2) szczegółowo opisała przebieg zdarzenia, wskazując jednoznacznie, iż widziała jak B. K. przyjechał swoim motorowerem do miejsca jej zamieszkania. Zeznania są logiczne i spójne, w sposób niebudzący wątpliwości wyjaśniają jak B. K. dostał się do miejscowości M.. B. S. (2) wykluczyła przy tym, aby oskarżony został przywieziony przez inną osobę. Zeznania B. S. (2) korespondują z zeznaniami świadków S. R. i K. J., tworząc z nimi spójną całość.	
zeznania świadka K. J.	Zeznania świadka nie budzą wątpliwości. Co istotne, świadek podkreślił, iż oskarżony nie informował o przypadkowej osobie, która miała przywieźć go do M. Początkowo przyznawał się do jazdy motorowerem, ale twierdził, iż policjanci mu tego nie udowodnią. Wersję dotyczącą przywiezienia go przez kolegę oskarżony przedstawił dopiero po		

	<p>uzyskaniu informacji o zatrzymaniu go przez policję. K. J. podkreślił ponadto, iż na miejscu nie ujawniono żadnej osoby, która miała przywieźć oskarżonego.</p>	
<p>zeznania świadka S. R.</p>	<p>Obraz wydarzeń dopełniają zeznania S. R.. Jego relacja jest zbieżna z zeznaniami K. J.. Świadek wskazał, iż pierwotnie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Dopiero po decyzji o jego zatrzymaniu oświadczył, że został przywieziony przez kolegę. Zeznania S. R. są logiczne, korelują z zeznaniami B. S. (2) i K. J..</p>	
<p>protokoły badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu</p>	<p>Analiza protokołów nie budzi wątpliwości co do stanu oskarżonego w momencie prowadzenia motoroweru. Oskarżony był pod znacznym działaniem alkoholu. Podczas badań przyznał, iż uprzednio spożywał alkohol. Tego samego dnia około godziny 13.00 miał wypić około 1,5 litra wina Arizona (do zatrzymania oskarżonego oraz badań na zawartość alkoholu doszło około godziny 15.00). Wyniki badań nie były kwestionowane przez strony. Zostały przeprowadzone za pomocą dwóch urządzeń, które posiadały aktualne świadectwa wzorcowania (k. 3-6).</p>	

<p>protokół pobrania i wynik badania krwi</p>	<p>Wobec postawy i twierdzeń oskarżonego, w sprawie przeprowadzono także badanie krwi na zawartość alkoholu. Również i to badanie nie pozostawia wątpliwości co do stanu oskarżonego. W krwi oskarżonego stwierdzono zawartość 2,69 promila alkoholu (k. 35). Istotnych informacji dostarcza przy tym protokół pobrania krwi. Wynika z niego, iż w momencie pobrania krwi oskarżony miał bełkotliwą mowę i niepewny chód. Wyraźnie wyczuwalny był zapach alkoholu z ust (k. 36).</p>		
<p>1.1.1</p>	<p>karta karna</p>	<p>Oskarżony był uprzednio czterokrotnie karany, w tym trzykrotnie za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości (art. 178a § 1 i art. 178a § 4 kk). Orzekano wobec niego karę ograniczenia wolności. Okoliczności te nie były kwestionowane przez strony.</p>	
<p>odpisy wyroków</p>	<p>Kierując się wskazaniem karty karnej, w aktach sprawy zgromadzono odpisy wyroków skazujących oskarżonego. Na ich podstawie należy ustalić, iż czyn w obecnej sprawie jest już kolejnym występkiem, kiedy to oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości.</p>		

dane osobopoznawcze	Na podstawie wywiadu środowiskowego ustalono, iż oskarżony jest kawalerem, nie posiada majątku, wykształcenie podstawowe, bez zawodu, utrzymuje się z renty socjalnej. Okoliczności te nie były przedmiotem sporu w sprawie.	
opinia sądowo-psychiatryczna	W trakcie postępowania sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów oraz psychologa na okoliczność ustalenia poczytalności oskarżonego tempore criminis i tempore procedendi oraz możliwości wzięcia udziału w sprawie. Wnioski opinii nie budzą wątpliwości. Zostały przedstawione po przeprowadzeniu szerokiego wywiadu oraz badań oskarżonego. Co do jej rzetelności oraz kompetencji osób ją sporządzających nie zgłoszono żadnych uwag krytycznych. Już w tym miejscu należy zasygnalizować, iż wnioski opinii doprowadziły do prowadzenia postępowania z udziałem obrońcy i tym samym powtórzenia czynności przeprowadzonych pod jego nieobecność. Stały się także podstawą do orzeczenia środka zabezpieczającego w postaci terapii uzależnień.	

<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego B. K.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Stały one w jaskrawej opozycji do logicznych i rzeczowych zeznań B. S. (2), K. J. i S. R.. Warto w tym miejscu przypomnieć, iż B. S. (2) wskazała jednoznacznie, iż widziała przyjazd oskarżonego motorowerem do miejsca jej zamieszkania. Nie miała co do tego żadnych wątpliwości. Podobnie ma się rzecz z zeznaniami policjantów interweniujących w sprawie. K. J. i S. R. zgodnie wskazali, że początkowo B. K. przyznał się do przyjazdu motorowerem do M. Dopiero przy zatrzymaniu przedstawił wersję, według której przywiózł go przypadkowo spotkany kolega. Osoby tej nie ujawniono na miejscu zdarzenia. Wersja ta koliduje przy tym z zeznaniami B. S. (2), która nie miała żadnych wątpliwości, iż prowadzącym motorower był oskarżony, przyjechał</p>	

	<p>on sam. W przekonaniu sądu wersja B. K. jest niewiarygodna, powstała wyłącznie na użytek przedmiotowej sprawy. Godzi w zasady logiki i doświadczenia życiowego. Nedorzeczenie brzmią twierdzenia, iż do M. przyjechał z oskarżonym przypadkowo spotkany kolega, którego danych oskarżony nie chciał ujawnić. Po przyjeździe miał on udać się w nieustalonym kierunku. Wskazać przy tym trzeba, iż odległość między O. a M. to około 15 kilometrów. Gdzie w związku z tym miałby się udać przypadkowo spotkany kolega? Czy nie byłoby logiczne, gdyby zabrał pojazd oskarżonego lub po prostu na niego poczekał, skoro zdecydował się przywieźć B. K.? Oczywiście, pytania te mają charakter retoryczny. Oczywiście jest bowiem, iż oskarżony do M. przyjechał sam, nie towarzyszyła mu żadna osoba. Wyjaśnienia oskarżonego rażą nieudolnością i jako takie należało je odrzucić.</p>		
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>I</p>	<p>B. K.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, iż oskarżony w dniu zdarzenia dobrowolnie spożywał alkohol. Około godziny 13.00 wypił około 1,5 litra wina Arizona, wprowadzając się w stan nietrzeźwości. Następnie, mając tego świadomość, prowadził pojazd mechaniczny po drodze publicznej. Miał przy tym świadomość uprzedniego trzykrotnego skazania za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i orzeczenia wobec niego zakazów prowadzenia pojazdów. Jego zachowanie w przedmiotowej sprawie wyczerpuje w związku z tym znamiona występku z art. 178a § 4 kk, penalizującego prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz wbrew orzeczonemu uprzednio zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych i uprzedniemu prawomocnemu skazaniu za czyny z art. 178a § 1 kk i art. 178a § 4 kk. Sąd pouczył przy tym strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu poprzez wyeliminowanie art. 244 kk. Kwestia</p>		

<p>kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu w przypadku art. 178a § 4 kk i art. 244 kk była przedmiotem orzecznictwa SN oraz wypowiedzi przedstawicieli doktryny. Pogląd w tym zakresie jest ugruntowany i nie wymaga już szerszego komentarza. Sięgając do reguły lex consumens derogat legi consumptae, sąd wyeliminował w związku z tym art. 244 kk z przyjętej kwalifikacji prawnej czynu.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	I	I	Sąd na mocy art. 178a § 4 kk wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. W przekonaniu sądu kara ta - tak co do rodzaju, jaki i wymiaru - jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Spełni także swe cele z zakresu prewencji indywidualnej, skutecznie odwodząc oskarżonego od popełnienia tego typu czynu w przyszłości. Stanowi zarazem czytelny sygnał, iż kolejne, naganne zachowanie oskarżonego spotkało się ze zdecydowaną reakcją. Czyn z art. 178a § 4 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do

5 lat. Decydując o wyborze rodzaju kary i jej wymiaru, sąd miał na uwadze dotychczasową kilkukrotną karalność oskarżonego za czyny z art. 178a § 1 i art. 178a § 4 kk. Orzekane wówczas kary o charakterze wolnościowym okazały się całkowicie nieskuteczne. Oskarżony - czego dowodzi niniejsza sprawa - kontynuował swój przestępczy proceder. Całkowicie zlekceważył poprzednie orzeczenia, w sposób ostentacyjny łamiąc obowiązujące go zakazy. W tym stanie rzeczy orzeczenie po raz piąty kary o charakterze wolnościowym lub kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogło wchodzić w grę. Wobec oskarżonego nie można bowiem postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej. Przeciwnie, jego postawa w trakcie procesu jednoznacznie wskazuje na głęboką demoralizację i brak krytycznego wglądu w swoje zachowanie. Oskarżony jest osobą lekkomyślną i nieodpowiedzialną. Swoim zachowaniem dowiódł, iż nie można mu już dać szansy na resocjalizację w warunkach wolnościowych. Stąd też cele kary mogą być osiągnięte jedynie przez orzeczenie kary

			<p>pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres próby. Oskarżony nie zdaje sobie sprawy, jakie zagrożenie dla niego i pozostałych uczestników ruchu drogowego niesie prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Warto w tym miejscu przypomnieć, iż w momencie prowadzenia pojazdu oskarżony znajdował się w stanie upojenia alkoholowego (1,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Jego stan wykluczał możliwość bezpiecznego uczestnictwa w ruchu. Oskarżony bagatelizował ten stan, uciekając się do tworzenia kłamliwych tłumaczeń mających na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>
B. K.	II	I	<p>Na mocy art. 42 § 4 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Jest to kolejne orzeczenie tego rodzaju. Ustawodawca w zaistniałej sytuacji nie pozostawia sądowi luzu decyzyjnego. Orzeczenie ma charakter obligatoryjny. W realiach sprawy nie może dziwić konieczność dożywotniego wyeliminowania</p>

			oskarżonego z grona użytkowników dróg.
B. K.	III	I	Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10,000 złotych. Również i w tym zakresie orzeczenie miało charakter obligatoryjny, a orzeczona kwota była najniższą możliwą.
B. K.	IV	I	Na mocy art. 93a § 1 pkt 3 kk w zw. z art. 93b § 1 kk w zw. z art. 93c pkt 5 kk i art. 93f § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień od alkoholu. Orzeczenie w tym zakresie uwzględnia wnioski opinii biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa (k. 91). Podkreślić przy tym trzeba, iż sąd nie może obecnie orzec terapii uzależnień od alkoholu w postaci stacjonarnej. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż czyn będący przedmiotem oceny w przedmiotowej sprawie został popełniony w związku z uzależnieniem od alkoholu (art. 95c pkt 5 kk). To zobowiązywało sąd do orzeczenia środka zabezpieczającego. Co istotne, sąd w trakcie procesu odstąpił od wysłuchania biegłych albowiem oskarżony wyraził zgodę na orzeczenie środka zabezpieczającego w

			postaci terapii uzależnień (k. 116 akt sprawy - art. 354a § 2 kpk).
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>W przedmiotowej sprawie w związku z dopuszczeniem dowodu z opinii sądowo-psychiatrycznej i jej wnioskami, sąd postanowił przeprowadzić rozprawę od początku z udziałem oskarżonego i wyznaczonego obrońcy (k. 117). Oskarżony złożył wyjaśnienia w obecności swego obrońcy (k. 83), a świadków przesłuchano ponownie również przy udziale obrońcy (k. 117-117v.,</p>			

k. 123-124). Gwarancje procesowe oskarżonego zostały wobec tego zachowane.		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Vi VI	<p>O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zaś wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa. Rozstrzygnięcie bierze pod uwagę sytuację materialną oraz dochody oskarżonego. B. K. nie posiada żadnego majątku, osiąga miesięczny dochód w kwocie 600 złotych. W tym stanie rzeczy trudno przyjąć, aby posiadał on środki na zapłatę kosztów. Orzeczenie zawiera ponadto rozstrzygnięcie o kosztach obrońcy z urzędu, które pokrył Skarb Państwa.</p>	
Podpis		